

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Враца, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Емил Кр. Ангелов

при участието на секретаря М. Т. К.
като разгледа докладваното от Емил Кр. Ангелов Гражданско дело № 20231420102271 по описа за 2023 година

Делото е образувано по предявени на 07.09.2023 г. от Е. Т. А. с ЕГН ***** от гр.К. ул.”Д. Б.”№.,чрез адв.С. Н. К. от АК Д. гр.С. ж.к.”С.” бл.,против ТПЗК”Импулс”,ЕИК 816092474,със седалище и адрес на управление гр.Криводол ул.”Георги Дамянов”, искове с правни основания чл.224 ал.1 от КТ и чл.86 ал.1 от ЗЗД.

Ищцата твърди,че на 01.10.2004 г. между страните бил сключен трудов договор,съгласно който ищцата била назначена на длъжността ”домакин и охрана на труда”.С допълнително споразумение №2/05.01.2016 г.,трудовият договор бил изменен в частта за дължимото трудово възнаграждение/основно месечно трудово възнаграждение в размер на 630 лв. и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 75.60 лв./Трудовото правоотношение било прекратено на 27.10.2021 г.,на основание чл.327 ал.1 т.2 от КТ.

За времето на действие на трудовото правоотношение, ищцата не била ползвала платен годишен отпуск,както следва : 20 дни за 2005 г.,20 дни за 2006 г.,20 дни за 2007 г.,20 дни за 2008 г.,20 дни за 2009 г.,20 дни за 2019 г.,20 дни за 2020 г. и 17 дни за 2021 г..

Със заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение било разпоредено изплащане на обезщетения, както и на обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ в размер на БТВ за срока на предизвестие, но към датата на подаване на исковата молба, обезщетенията не били изплатени.

Ищцата претендира ответникът да бъде осъден да ѝ заплати/вкл. след направено и допуснато увеличение на иск/:

-753.25 лв. обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ, законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата, 151.49 лв. обезщетение за забава от 21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2005 г., законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата, 86.74 лв. обезщетение за забава от 21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2006 г., законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата, 86.74 лв. обезщетение за забава от 21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2007 г., законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата, 86.74 лв. обезщетение за забава от 21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2008 г., законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата, 86.74 лв. обезщетение за забава от 21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2009 г., законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата, 86.74 лв. обезщетение за забава от 21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-745.39 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2019 г., законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата, 151.49 лв. обезщетение за забава от

21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-745.39 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2020 г.,законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата,151.49 лв. обезщетение за забава от 21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-633.59 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2021 г.,законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане на сумата,128.76 лв. обезщетение за забава от 21.10.2021 г. до предявяването на иска;

-разноските по делото.

Ответникът,в срока по чл.131 ал.1 от ГПК,е депозирал писмен отговор,чрез адв.Ц. С. от АК В. гр.В. ул."Л."№..Счита претенциите за неоснователни.

Съгласно договор-споразумение от 29.01.2018 г.,ищцата била получила 3 834 лв. обезщетения по чл.224 ал.1 от ГПК за неизползуван платен годишен отпуск за 2005 г.,2006 г., 2007 г.,2008 г.,2009 г./дотук 100 работни дни и 1 593 лв./,2011 г.,2012 г.,2013 г./дотук 60 работни дни и 1 259 лв./,2014 г. и 2015 г./дотук 40 работни дни и 982 лв./. Освен това,ищцата дължала сумата от 473.78 лв. по договор за финансова помощ с ТПЗК от 29.01.2018 г..Прави възражение за прихващане на претенциите на ищцата със сумите.

На следващо място,ищцата не била доказала основателността на претенциите си.На следващо място, възражава и за изтекла погасителна давност/която започвала да тече от началото на следващата година,за която се полагал отпускът/.

Съдът,предвид наведените доводи и събраните по делото доказателства,намира за безспорно от фактическа страна следното:

В периода 01.10.2004 г.-27.10.2021 г. страните с а били в трудово праоотношение,като ищцата е заемала при ответника длъжността "домакин и охрана на труда", последно с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 655 лв. и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 90.39 лв..Трудовото правоотношение било прекратено на основание чл.327 ал.1 т.2 от КТ.

Със заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е било

разпоредено изплащане на обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ в размер на БТВ за срока на предизвестieto и обезщетения по чл.224 ал.1 от КТ за неизползуван платен годишен отпуск, както следва : 20 дни за 2005 г., 20 дни за 2006 г., 20 дни за 2007 г., 20 дни за 2008 г., 20 дни за 2009 г., 20 дни за 2019 г., 20 дни за 2020 г. и 17 дни за 2021 г..

Горното е видно от представените по делото трудов договор №3/01.10.2004 г., допълнителни споразумения от 05.01.2016 г. и 30.05.2019 г. и заповед №1/27.10.2021 г. на председателя на ТПЗК.

Ответникът е представил договор-споразумение от 29.01.2018 г. между страните, с който ищцата е признала, че дължи на ответника 4 307.78 лв. по РКО за аванси и фактури за минали години, а ответникът е признал, че дължи на ищцата 3 834 лв. за неизползуван платен годишен отпуск /1 593 лв. за 100 дни за 2005 г. до 2009 г. вкл., 1 259 лв. за 60 дни за 2011 г. до 2013 г. вкл. и 982 лв. за 40 дни за 2014 г. и 2015 г./ . Ответникът изплаща 3 834 лв. и ищцата внася сумата в касата му. Остатъкът от 473.78 лв. ищцата се е задължила да издължи с месечни вноски от по 50 лв. срещу подписан договор за финансова помощ от 29.01.2018 г. Върху договора е отбелязано с химикал : внесени в касата и подписи на касиер и вносител.

По делото е била допусната и изслушана и съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е установило наличието на неизползуван платен годишен отпуск и е изчислило следващите се обезщетения на 745.39 лв. бруто / 670.85 лв. нето за всяка една от годините от 2005 г. до 2020 г. вкл. и на 633.59 лв. / 570.23 лв. за 2021 г. / по-малко дни неизползуван платен годишен отпуск / . Изчислило е и размера на обезщетението по чл.221 ал.1 от КТ - на 745.39 лв. бруто / 670.85 лв. нето.

При съобразяване представения от ответника договор-споразумение, ответникът оставал задължен към ищцата за обезщетения по чл.224 ал.1 от КТ за всяка една от годините от 2005 г. до 2009 г. вкл., доколкото размерите на обезщетенията в договора били изчислени в по-малък размер. Съответно е изчислило следващите се обезщетения на 426.79 лв. бруто / 384.11 лв. нето за всяка една от годините от 2005 г. до 2009 г. вкл..

Изчислило е и следващите се обезщетения за забава върху всяко едно от задълженията за периода 21.10.2021 г. - 05.09.2023 г. съответно върху брутната сума и върху нетната.

При тези фактически констатации се налагат следните правни изводи:

Касателно исковете за главници:

Съдът намира, че исковете са допустими, като предявени от валидно представляван правен субект с правен интерес.

Разгледани по същество, исковете за обезщетения по чл.224 ал.1 от КТ са и основателни:

Съдът приема вкл., че ищцата е била в трудово правоотношение с ответната кооперация, че не е ползвала платен годишен отпуск и че след прекратяването на правоотношението ответникът е останал задължен за обезщетения, вкл. за неизползуван платен годишен отпуск за всяка една от годините от 2005 г. до 2009 г. вкл., при съобразяване погасяване на 29.01.2018 г. със сумата от 1 593 лв./с която сума впоследствие ищцата пък е погасила свои задължения към ответника по РКО за аванси и фактури/. По делото, ищцата признава подписването на договора и наличието на задължения към ответника в общ размер на 4 307.78 лв..

Съдът се обляга и на заключението на вещото лице, което е установило наличие на неизползуван платен годишен отпуск и е изчислило следващите се обезщетения, вкл. във вариант при съобразяване погасяването.

Възраженията на ответника за прихващане и за давност се оказват неоснователни:

Съдът е приел за разглеждане възражение за прихващане с изплатени съгласно договора-споразумение обезщетения за неизползуван платен годишен отпуск от 2011 г. до 2015 г. вкл. в общ размер на 2 241 лв. и с дадена финансова помощ в размер на 473.78 лв.. Ответникът обаче не е ангажирал доказателства, че ищцата е ползвала отпуск и поради това не е дължал заплащането на обезщетения. Не е ангажирал доказателства и че е предоставил финансова помощ/не е представил отделния договор, споменат в договора-споразумение/. От друга страна, в договора-споразумение е дописано изплащането на сумата от 473.78 лв., удостоверено вкл. с подпис на касиер, като ответникът не е възразил в тази връзка.

Възражението за изтекла погасителна давност е неоснователно, доколкото до 2010 г. правото на платен годишен отпуск не се погасява по давност, а за годините 2019, 2020 и 2021 до датата на

прекрътяването на трудовия договор не е изтекъл 2 г. срок за ползване, както и впоследствие 3 г. давностен срок по отношение на обезщетението/начален момент - прекрътяването на трудовия договор, краен момент - депозирането на исковата молба в Съда/.

По гореизложените съображения, исковите за обезщетения по чл.224 ал.1 от КТ следва да бъдат уважени изцяло, като ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата претендираните суми.

Искът за обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ вече следва да бъде уважен частично. Страните всъщност не спорят, че такова се дължи и не е платено. Съгласно заключението на вещото лице, меродавният размер на обезщетението е 745.39 лв., а не 753.25 лв..

Касателно исковите за обезщетения за забава:

Исковите са допустими, но неоснователни.

Доколкото в КТ липсва уредба относно началната дата, от която се дължи лихва върху обезщетенията по чл.чл.221 ал.1 и 224 ал.1 от КТ, прилагат се общите правила на ЗЗД относно неизпълнение на задължения. При задължения без срок, длъжникът изпада в забава след покана от кредитора. В случая покана е необходима, независимо че вземанията за обезщетения по чл.чл.221 ал.1 и 224 ал.1 от КТ стават изискуеми от деня на прекрътяване на трудовото правоотношение, с оглед техния характер - парични и безсрочни, при което съгласно чл.84 ал.2 от ЗЗД е необходима покана от кредитора. Когато липсва покана, както е в случая, лихва се дължи от предявяването на иска. В този смисъл е и тълкувателно решение №3/19.03.1996 г. по гр. дело №3/1995 г. на ОСГК на ВС.

По гореизложените съображения, исковите за обезщетения за забава следва да бъдат отхвърлени изцяло, като неоснователни и недоказани.

Касателно разноските:

При този изход на делото, ответникът дължи на ищцата и разноските по делото, съразмерно уважената част от исковите. Със списък по чл.80 от ГПК са претендирани 770 лв. - адвокатско възнаграждение, но договор за правна помощ не е представян/въпреки, че е описан като приложение към исковата молба/. Съответно, разноски на ищцата не следва да бъдат присъждани.

Ищцата дължи разноски на ответника, съразмерно отхвърлената част от

исковете. Ответникът претендира разноси 1 500 лв. адвокатско възнаграждение. Адвокатът на ищцата е възразил за прекомерност, Съдът приема, че такава не е налице/при интерес 6 028.50 лв. минимумът е 902.85 лв., надвишаването не е значително, предвид сложността на делото и проявената от адвоката на ответника активност/. Съразмерно отхвърлената част от исковете, ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника 225.45 лв..

По сметка на ВРС, ответникът следва да бъде осъден да заплати общо 220.33 лв. държавни такси върху уважените искове и 207.50 лв. възнаграждение на вещо лице.

Водим от горното, Врачанският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ТПЗК "Импулс", ЕИК 816092474, със седалище и адрес на управление гр. Криводол ул. "Георги Дамянов", да заплати на Е. Т. А. с ЕГН ***** от гр. К. ул. "Д. Б." №, следните суми:

-745.39 лв. обезщетение по чл. 221 ал. 1 от КТ, като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2005 г., като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2006 г., като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2007 г., като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2008 г., като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

-426.79 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2009 г., като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от

07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

-745.39 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2019 г., като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

-745.39 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2020 г., като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

-633.59 лв. обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск за 2021 г., като брутна сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ над 745.39 лв. до пълния му размер от 753.25 лв., както и исковете за обезщетения за забава изцяло, като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА Е. Т. А. с ЕГН ***** от гр.К. ул."Д. Б."№. да заплати на ТПЗК "Импулс", ЕИК 816092474, със седалище и адрес на управление гр.Криводол ул."Георги Дамянов", 225.45 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА ТПЗК "Импулс", ЕИК 816092474, със седалище и адрес на управление гр.Криводол ул."Георги Дамянов", да заплати по сметка на ВРС 220.33 лв. държавни такси и 207.50 лв. възнаграждение на вещо лице.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Врачанския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____